

בש"פ 7250/23 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 7250/23

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

בקשה ראשונה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ה בתשרי התשפ"ד (10.10.2023)

בשם המבקשת: עו"ד אופיר טישלר

בשם המשיב: עו"ד שירן ברגמן

החלטה

1. עניינה של החלטה זו בקשה להארכת מעצר ראשונה של המשיב מעבר לתשעה חודשים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, החל מיום 9.10.2023, או עד למתן פסק דין בת"פ 23756-01-23 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

2. כעולה מנימוקי הבקשה, נגד המשיב הוגש כתב אישום בת"פ 23756-01-23 ובו שלושה אישומים. באישום הראשון מיוחסות לו עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); התעללות בקטין או בחסר ישע על ידי אחראי, עבירה לפי סעיף 368ג' סיפא בחוק האמור; באישום השני, מיוחסת למשיב עבירת הצתה, עבירה לפי סעיף 448(א) רישא בחוק העונשין; לבסוף, באישום השלישי מיוחסות

עמוד 1

למשיב עבירות של שיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 בחוק העונשין; שינוי זהות של רכב או חלק של רכב, עבירה לפי סעיף 413ט בחוק העונשין; החזקת אגרופן או סכין שלא כדין, עבירה לפי סעיף 186(א) בחוק זה.

3. בתמצית, כמפורט בכתב האישום, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היו המשיב והמתלוננת בני זוג גרושים ולהם שלושה ילדים רכים בשנים. במספר מועדים התבטא המשיב בפני הילדים כי יפגע במתלוננת ואף מימש את אימויו. המשיב הגיע לדירת גרושתו בעורמה ובתחכום, תקף באופן ברוטלי את המתלוננת, ללא כל התגרות קודמת, באמצעות נשק קר, פצע אותה בחלקים שונים ורבים של גופה כשהיא שוכבת במיטתה, ולא פסק ממעשיו גם כשילדיהם הקטינים ניסו לגונן על אימם. לאחר מכן נסע באישון לילה לבית בו מתגוררים הוריה ואחיה של המתלוננת והצית את דלת הדירה. על מנת למנוע את איתורו, המשיב השליך את הטלפון הנייד שהיה בחזקתו, צבע את הקטנוע שברשותו והחליף את לוחית הזיהוי שלו למספר אחר. משכך, כמפורט באישום השלישי, מיוחסות לו גם עבירות של שיבוש מהלכי משפט, שינוי זהות של רכב והחזקת סכין.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום נגד המשיב, הוגשה בקשה לעוצרו עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. בדיון בשאלת מעצרו של המשיב עד תום ההליכים ביום 10.01.23 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת. בנוסף, בית המשפט נעתר לבקשת בא כוח המשיב לעריכת חוות דעת פסיכיאטרית בעניינו, ובחוות הדעת שנתקבלה ביום 15.03.2023, נקבע כי הוא כשיר לעמוד לדיון וכי הוא אחראי למעשיו.

5. בדיון שהתקיים ביום 8.05.2023 במ"מ 23-01-23798, בא כוחו של המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, וביקש להפנות את המשיב לתסקיר מעצר שיבחן את האפשרות לשחררו לחלופה טיפולית. בית המשפט קבע כי נוכח מסוכנותו הרבה של המשיב כעולה ממעשיו המתוארים בכתב האישום ומעברו הפלילי, הכולל 10 הרשעות קודמות בגין ריצה עונשי מאסר שונים, ורישום נוסף ללא הרשעה, בעבירות רכוש, סמים ואלימות, ובכלל זה עבירות אלימות נגד המתלוננת עצמה, לא ניתן להלום בתיק זה שחרור ללא פיקוח, ועל כן הורה על מעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

6. בדיון שהתקיים בבית משפט זה ביום 8.6.23 (כב' השופט שטיין) בעניין ערר על החלטת בית המשפט המחוזי שהגיש המבקש, המבקש משך את הערר, והערר נדחה.

7. בדיון שהתקיים לפניי ביום 10.10.23, טען ב"כ המשיב, עו"ד ברגמן, כי המשיב מראשית מעצרו מבקש להתחיל הליך טיפול אינטנסיבי, מכור לסמים ומבקש לאפשר תסקיר מעצר שיתייחס להתכונות טיפוליות. נעניתי לבקשתה של באת כוח המשיב לשמוע בהמשך הדיון גם את המשיב עצמו, אשר הכחיש איזמים כלשהם על המתלוננת, הביע צער על מעשיו, טען כי הוא נמצא במצב סיעודי וביקש לראות את ילדיו. ב"כ המבקשת, עו"ד טישלר, התנגד להפניה לתסקיר מעצר וטען כי מדובר במשיב שמסוכנותו "זועקת לשמיים", הוסיף כי בית המשפט המחוזי התרשם מהמשיב שהוא חסר עקבות ונחוש לפגוע במתלוננת ובבני המשפחה, וכי ערר על החלטת המעצר נדחה על ידי בית משפט זה.

8. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה ושמעתי את טענות הצדדים אני סבור כי יש להיעתר לבקשה.

9. כידוע, בעת בחינתה של בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, יש לאזן בין זכות הנאשם

לחירות, נוכח חזקת החפות העומדת לו בשלב זה של ההליך הפלילי, ובין האינטרס שבהבטחת שלום הציבור וביטחונו, תוך שמירה על תקינות ההליך המשפטי (וראו למשל: בש"פ 1087/18 מדינת ישראל נ' פוגל, בפסקה 19 (1.03.2018)).

10. בכלל זאת, על בית המשפט לשקול את חומרת העבירה ונסיבותיה; עוצמת הסכנה הנשקפת מהנאשם לביטחון הציבור או לשיבוש הליכי המשפט; וכן את קצב התקדמות ההליך העיקרי והצפי להתמשכותו. בהקשר זה, יש להדגיש כי ככל שההליך העיקרי מתארך, ותקופת המעצר מתמשכת אף היא, כך נעה נקודת האיזון לטובת הגנה על זכותו של הנאשם לחירות (בש"פ 4120/19 מדינת ישראל נ' כטייר בפסקה 17 להחלטתי (4.07.2019)).

11. במקרה שלפנינו, המסכת העובדתית שבכתב האישום מלמדת על מסוכנותו הרבה של המשיב ועל קיומו של יסוד סביר לחשש מעצם שחרורו לחלופת מעצר כלשהי בשלב זה. כפי שצוין לעיל, למשיב עבר פלילי הכולל 10 הרשעות קודמות בגין ריצה תקופות מאסר שונות, ובכלל זה עבירות אלימות קשות נגד המתלוננת עצמה. בנוסף, הימשכות ההליך הפלילי בתיק זה רובצת לפתחו של המשיב נוכח בקשות דחייה מטעם ב"כ המשיב והחלפת ייצוג.

12. בנסיבות האמורות לעיל, אני סבור כי יש להיעתר לבקשה ומשכך אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים וזאת מיום 9.10.2023 או עד למתן פסק דין בת"פ 23756-01-23 בבית משפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ו בתשרי התשפ"ד (11.10.2023).

שׁוֹפֵט